

רב יעקב שיפר
אוצר החכמה

חייבא דנזק ובו"פ

אוצר החכמה

נזק כו' ונראה לומר, דאה"נ דין הנזק קנס כשר קנסות הנאמר במשנה כתובות דף מ"א זה הכלל כל המשלים יתר על מה שהזיק אינו משלם ע"פ עצמו, אלא היינו טעם מאפני שאין עיקר חייב חובל מדין הייזק והפסד ממון הנחבל כמו שהוא בשאר אדם המזיק כמו שנאמר ומכה בהמה ישלמנה, אלא עיקר חיובו הוא עונש על שחבל באדם, וזה הרמב"ם פ"א מהל' חובל ומזיק ה"ג זה שנאמר בתורה כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו אינו לחבול בזה כמו שחבל בחבירו אלא שהוא ראוי לחסרו אבל או לחבול בו כאשר עשה ולפייך משלם נזקו והרי הוא אומר ולא תקחו כופר לנפש רוצח לרוצח בלבד הוא שאין כופר אבל לחסרון אברים או לחבלות יש כופר עכ"ל הרי שי' ראוי לחבול בו ולהסרו עכ"ל מה שחייב בחבירו וכך שנאמר עין אבל כתה עין אלא שימושם כופר והרי הוא במקום עין תחת עין ממש, [ור"א ס"ל בב"ק דף פ"ד ע"א שאין שמיין אותו בנזק אלא במזיק] ועיין מ"ש בחודשי מרן ר"ז הלוי במכתבו, וא"כ התשלומיין האלו הוא עונש כמו שאם הי' הדין עין תחת עין ממש, וכיון דעתו הרשי ביבמות דף כ"ה ע"ב ד"ה קנס, וזה רשות ביבמות דף כ"ה ע"ב ד"ה ואין אדם משים כו' והוא דקיעיל הוראת פיו כמה עדים דמי הנ"מ למומנא אבל לכנסא ולעונש מלכות וליפסל לא עכ"ל. ועיין בתוס' זבחים דף ע"א בד"ה ע"פ ע"א, שהביאו שפירש רשות במכות דין אדם

כתב הרמב"ם פ"ה מהל' חובל ומזיק ה"ו הודה החובל שהוא חבל ממשם דברים שהרי העדים היו שם כו' אבל אם לא היו שם עדים כלל הוא אומר חבלת בי והודה עצמו פטור מן הנזק ומן הצער וחיבב בשבת ובבושת ובריפוי ע"פ עצמו כו' ולמה משלם אדם שלשה דברים אלו ע"פ עצמו שהשבת והרפוי ממון הוא ולא קנס שם לא ניתן לו הרי חסרו ממון שהוא מתרפא בו ובטל ממלאכתו כו' עכ"ל ובמ"מ שם הקשה וז"ל ועו"ק שהרי שניינו באלו נערות האומר פתיתיה בתו של פלוני משלם בושת ופגם ע"פ עצמו ופגם היינו נזק דהכי אמר התם פגם רואים כמה אדם רוצה ליתן ליקח שפהה לעבדו שיש לו קורת רוח ממנו בין בעולה לבתולה וזהו נזק ומפורש בסוגיא דלעיל שהבאתי גם היינו נזק וכיוצא בזה שמיון בשבועת הפקדון ע"פ שאיןו משלם שניינו בשבועת הפקדון ע"פ שאיןו משלם קנס ע"פ עצמו משלם בשת ופגם ע"פ עצמו, קשה מזה שרבעינו ז"ל עצמו כתוב פ"ב מה' נעירה בתוליה לפיכך האומר אנטטי או פתיתיה בתו של פלוני אינו משלם קנס אלא בושת ופגם וצער משלם ע"פ עצמו ונכפל זה שם ג' פעמים וסוף דבר אני רואה מקום ישען בו הרב ז"ל אלא שנמשך בזה אחר דעת רבו ז"ל שכח בפרק כל הנשבעין כו' ובודאי לאו קנס הוא נזק שהרי אינו משלם יתר על מה שהזיק אלא כמה שהזיק ודבורי הרוב צריך לי עיון עכ"ל. ומתחילה נבאר ליישב מה שהקשה בקושיתו האחרון ובודאי לאו קנס הוא

* נכתב ונמסר ע"י בנו.